

15

අංජලී

චතුර්තා හෙට්ටිආරච්චි

"අනේ...නෝනා..මම නිමාලි"

ඇ කතා කරේ අඩන්න වගේ

"කියන්න නංගී මල්ලි නම් නිදි ඇහැරවන්න ඕනද"

"අනේ නෝනා අම්මට අමාරුවුනා.. දොස්තරයි ඔක්කොම වටවෙලා අම්මව තව මොකක්ද ලොකු වාට්ටුවකට ගෙනිව්ව් මට ලගට යන්න දෙන්නෙත් නෑ ඇද වට්ටම මැසින් හයි කරලා මට තේරෙන්නේ නෑ නෝනා"

සුරාජ්ගෙ මව දැඩි සත්කාර ඒකකයට ඇතුල් කරලා.

"ඔයා ඔතනම ඉන්න කලබල වෙන්න එපා අම්මා දාල තියෙන්නේ දැඩි සත්කාර ඒකකයට ඒකට ඇතුලට යන්න දෙන්නේ නෑ මම මල්ලිව උදේත්ම එවන්නම්"

"ලොකු අක්කටත් කොල් එකක් දුන්නා එයාට ඇත් එන්න විදියක් නැහැල්ලු මහ පුදුම ගැණියෙක් නෝනා. අම්මයි තාත්තයි අපි දෙන්නට වඩා කරේ එයාට"

නිමාලි ගොඩක් දුකෙන් කතා කරන්න ගත්තා

"හරි මම මල්ලිව උදේත්ම බස් එකේ එවන්නම් මගේ යාලුවටත් කෝල් එකක් දෙන්නම් ඔයා බය නොවී ඉන්න"

අංජලී පෝත් එක තියල කාමරයේ ලයිට් එක ඩිම් කරලා දාල සුරාජ් ලග වාඩු වුනා. එතකොටත් වෙලාව් පාන්දර දෙකයි

"කවුද අනේ මේ මහ රූ ගත්තේ"

"නිමාලි"

සුරාජ් ඇදෙන් නැගිටිට ඇගේ නම ඇහිව්ව ගමන්ම.

"කලබල වෙන්න ඕන නෑ අම්මට ටිකක් අමාරුවෙලා බෙහෙතක්වත් ගන්න ගන්න කවුරුත් නැහැලු ඔයාට එන්න පුලුවන්ද අහනවා" ඇ එහෙම කිව්වේ ඔහු කලබල කරන්න බැරි හින්දා

නිමාලිගේ කෝල් එකෙන් පස්සේ හැගීම් දැනීම් විදීම් සියල්ලම

බොද වෙලා ගියා. සුරාජ් පුදුම විදියට අසරණ වුනා. ඇත්තටම සුරාජ් එක්ක ඉන්නම ඕන වෙලාවක් බව ඇගේ හිත කිව්වත් වැඩ බාරගන්න ස්කෝලට යන්න ඕන. නවතින්න බොඩිමක්

හොයාගන්න ඕන. ඉන්න හිටින්න අඩු වැඩුය ගන්න ඕන. කරන්න වැඩ ගොඩක් තිබුනා. සුරාජ්ගේ අතේ සල්ලි තිබුනෙන් නෑ. ඇ ලග තිබුනෙන් සීමිත ගානක් මුදලාලිගෙන් යටිමඩි ගහපුවයි මුදලාලි විටින් විට දීපු සල්ලියි තිබුනේ එකවුන්ට එකේ. හෝටලේ බිල බේරන්නත් ඕන. අතේ තිබ්බ සල්ලි වලින් දහදාහක් සුරාජ්ගේ අතේ තියද්දී ඇව බදාගෙන ඇඩුවා. කලින් දවසේ ගෙනත් ඇරලපු ත්‍රිවිල් මැන්ට කෝල් කරලා වීල් එක ගෙන්න ගෙන පාන්දර තුනාමාර වෙද්දී හතරේ බස් එකට යන්න සුරාජ් පිටවෙලා ගියා. ඊට පස්සේ තමයි පුදුමාකාර පාලුවක් හිතට දැනුනේ. ඒත් ඇතිමලේ ස්කෝලේ වැඩ කරන කතාව රහසක් විදිහට තියාගන්න අංජලි හිතා ගත්තා. ඒක සුරාජ් දන්නෙන් නෑ. සුරාජ්ට පොඩි පෝන් එක දුන්න නම් ඔහුව ඕන වෙලාවක කන්ට්‍රක්ට් කරගන්න තිබුනා නේදැයි තේරුනේ ඔහු පිටවෙලා ගියාට පස්සේ. අංජලිට ඒක අමතක වුනා.

නිෂාධිගේ යාළුවගේ තාත්ත මොනරාගල අධ්‍යාපන කාර්යාලයේ සේවය කරල මැතක විශ්‍රාම ගිය කෙනෙක්. ඔහුගේ කාර් එකෙන්ම ඇතිමලේ සඳහිරි ජනපදයේ විජය විද්‍යාලයේ විදුහල්පතිගේ නිල නිවාසෙටම ඇවිත් විදුහල්පතිට ඇයව හදුන්වලා දීලම ආපහු ගියා.

විජේරත්න ස්කෝලේ මහත්තයා මාතර හක්මන පැත්තේ කෙනෙක්. අවුරුදු හතළිස් හයක භතක විතර පෙනුමක් තිබුන. කසාද බැඳපු කෙනෙක් බව පෙනුනේ ගෙදර හිටපු කෙල්ලො දෙන්නම තාත්තා යැයි විටින් විට කතා කරපු හින්දා. කොණ්ඩේ උඩට පිරපු උස මහත අයෙක්. කෙල්ලො දෙන්නයි විජේරත්න මහත්තයා හැර වෙන කවුරුත් ජේන්න හිටියේ නෑ. ලොකුම දුව දොලහ වසරේ. කෙල්ල හරි ලස්සනයි. සුදුයි. විජේරත්න මහත්තයාගේ මුහුනේ ශේෂ් එක ලොකු කෙල්ලගෙවත් පොඩි එකිගෙවත් ගැවිලාවත් තිබුනේ නෑ ඊට හාත්පසින්ම වෙනස් පොඩි කෙල්ල ඇ හත වසරේ. තල එළලුයි බෝනික්කියක් වගේ. ලොකු කෙල්ලයි පොඩි කෙල්ලයි අතර අවුරුදු පහ හයක පරතරයක් තිබුන. හැබැයි විජේරත්න මහත්තයාගේ නෝන ජේන්න හිටියේ නෑ. විජේරත්න මහත්තයා ඒ

ගැන කිව්වෙන් නැති නිසා අංජලී අහන්න ගියෙන් නෑ. බාලම දුව අයේෂා ඇගේ වැඩිමහල් සොහොයුරිය විසාකා

"නෝන එනවා කියපු හින්දම ගුරුනිවාසයක් ලෑස්ති කරා"

"එක නම් සර් ලොකු දෙයක්"

උදේට තේත් බිල අයේෂායි විශාකයි එක්කම ගුරු නිවාසට ගියා.

කෙල්ලො දෙන්නා එව්වර එකතු නැහැයි ගත වෙව්ව පැයෙන්

අංජලීට තේරුනා. සමහර විට වයස් පරතරය හින්දා වෙන්න ඇති.

ලෑස්ති කරා යැයි කියපු ගුරු නිවාසේ තිබුනේ විජේරත්න

මහත්තයගේ ගෙදර ඉදන් කිලෝමීටර් භාගයක් විතර දුරින්.

ස්කොලේ පිට්ටනිය පිටුපස්සේ කෙලවරේම. ඔහුගේ නිල නිවාසේ

තිබුනේ ස්කොලේ ඔෆිස් එක කිට්ටුවම. තනි කාමරයක් සාලයක්

පුංචි ස්තෝප්පුවක් කුස්සියක් තිබුනත් ඇදක්වත් මේසයක්වත් අඩුම

ගානේ වාඩිවෙන්න පුටුවක්වත් තිබුනේ නෑ. පට්ටම පාලු මුස්සේන්තු

ගතියක් තිබුනේ.

සාලේ මැද්දෙන් ට්‍රාවලින් බෑග් දෙක තියලා මොකක් කරන්නදැයි

කල්පනා කරා. ටොයිලට් එකයි නාන තැනයි තිබුනේ නිවාසේ

පිටුපස්සෙන්. ඊට පිටුපසින් තිබුනේ තනිකර කැලයක්. මහ කැලේ

පටන් ගන්න හරියලු. ඇතිමලේ ටවුමට ගිහින් අත්‍යාවශ්‍ය බඩුමුට්ටු

ටික ගේනවා හැර වෙන විකල්පයක් තිබුනෙම නෑ.

"විසාකා ඔයා එනවද මාත් එක්ක ටවුමට යන්න"

"යමු මිස්"

කෙල්ලො දෙන්නාම එක පාරටම කිව්වා.

"මේ නංගි ඔයා ඉන්න උදේ මත් දීපු ගනන් ටික හදන්න"

"අනේ මිස් මාත් එන්නම්"

අක්කයි නංගියි ඒකටත් රන්ඩුවෙන්න පටන් ගත්තා.

"හරි එහෙනම් දෙන්නම යමුකෝ"

අක්කගෙයි නංගිගෙයි රන්ඩුව බේරන්න වුනෙත් අංජලීට. ඇතිමලේ

ටවුමට කිලෝමීටර් පහ හයක් විතර යන්න ඕන. ඒත් ටවුමට ගියේ

විශාකා එක්ක විජේරත්න මහත්තයා අයේෂාව නවත්තගත්තා. පාඩම්

වැඩ කරවන්න.

"මිස් කොළඹලු නේද"

"ඔව් නුගේගොඩ මිරිහානේ"

"අම්මෝ මිස් මම කොළඹ ගිහිල්ලා තියෙන්නේ දෙපාරයි"

"මම නිවාඩුවට යන වෙලාවක එක්ක යන්නම් කෝ"

"ඒක වෙන්නේ නෑ මිස් තාත්තා මාව කොහේවත් යවන්නේ නෑ"

"විශාකාගේ අම්ම ජේන්න හිටියේ නෑ නෙහි කොහේටවත් ගිහිල්ලද"

කෙල්ලගේ මුහුණ එකපාරටම වෙනස් වුණා.

"එයා අපිව දාල ගිහිල්ලා දැන් අවුරුදු හතරක් වෙනවා"

කෙල්ලගේ ඇස් පිහාටුත් තෙමුණා. අංජලි ඇගේ පිට අතගෑව.

කෙල්ල හරි අහිංසක විදියට අංජලි දිහා බැලුවා. කෙල්ලට තිබුනේ බළල් ඇස්.

"සොරි පුතේ ඔයාගේ හිත රිදෙව්ව නම්"

"මොනව කරන්නද මිස් අපි ලබා උපන් හැටි තමයි එයාට මම ගැන නොවේ නංගි ගැන හිතන්න තිබ්බා"

විශාකා එක්ක අංජලි ඒ පැය කිහිපයට ගොඩක් සමීප වුණා. ටවුමට ගියේ බස් එකෙන් වුණාට එද්දී ආවේ ත්‍රිවිල් එකෙන්. විජේරත්න මහත්තයා දන්න අදහන කෙනෙක් ආරියසිංහ. වයසක අත්කල් කෙනෙක් වුනත් කවුරුත් කියන්නේ ආරි අයිය කියලලු. සදහිරි ජනපදයේ කෙනෙක්.

නාන්න තියෙන ටැංකියත් සුද්ද කරලා වට්ට ඉටිකොලත් ගහලා කුස්සියට මේසයකුත් හරිගස්සලා දුන්නේ විජේරත්න මහත්තයා. ඒ වැඩ ටික ඉවර කරලා අයේෂා එක්ක එන්නැයි විශාකට කියාගෙනම ඔහු නිල නිවාසට ගියා. පන්සලේ රැස්වීමක්ලු. හවස දෙක විතර වෙනකොට ඔක්කොම පිළිවෙලක් කරගන්න අංජලිට පුළුවන් වුණා. ඇදත් හදලා නෙටි එකත් එල්ලලා කාමරේ පිළිවෙලක් කරලා කෙල්ලො දෙන්න එක්ක නාන්න ගියා. දාඩිය ඉහින් කනින් බේරිලා වියළි හුළගත් එක්ක ඇගටම ඇලිලා. විජේරත්න මහත්තයා යද්දිම ටැංකිය පුරවලා නාන්න තැනකුත් හදලයි ගියේ. කුණු රොඩු වැටෙනවට ටැංකිය උඩින් ජනෙල් පලු දෙකකුත් දාල වහලා තිබුණා. අයේෂා නම් නෑවේ ජංගිය පිටින්. විසාකා රෙද්දක් ඇදගෙන

නංගිගෙයි එයාගෙයි ඇදුම් හෝදනවා. කෙල්ලට තිබ්බ බොඩ් ශේජ් එකට කාගෙන් ඇස් ඇදගන්න ලස්සනක් තිබුනා තන් දෙක දොඩම් ගෙඩ් දෙකක් වගේ ගවුම ඇදලා ඉද්දී දැක්කට ඇත්තටම ඊට වඩා ලොකුයි. දැනටමත් කොල්ලෙක් මිරිකනවාද දන්නේ නෑ. අංජලී ඊයේ පෙරේදා ඇදපු ඇදුම් හෝදලා ඇදගෙන ආපු යට ඇදුම පපුවට උස්ස ගත්තා. ඇ ඩ්‍රා එකයි නිකර් එකයි ඇදගෙන හිටියා. ලොකු කෙල්ල අංජලීගේ ඇග දිහා හොදට බලනවා ඇට මාවටු වුනා "මිස් ඔයා ගොඩක් ලස්සනයි"

මේකි අහිංසකී වගේ හිටියට සිල් ගත්ත හොර බැළලියෙක් වගේ යයි අංජලීට තේරුනේ නෙටි එක එල්ලද්දී. ඩ්‍රා එකයි නිකර් එකයි ගැලෙව්වනම් මොනවා කියයිදැයි හිතෙද්දී අංජලීට කට කොනින් හිනාවක් ගියා.

අංජලී ආයේෂාව නාවන්න ගත්තා. කොන්ඩේ සැමිපු දාල හෝදලා ඇගත් ඇතුල්ලුවට කෙල්ල ජංගිය ගලවන්නේත් නෑ ජංගිය ඇතුල අතුල්ලන්නේත් නෑ.

"කෝ ඔයාගේ යට කලිසම පහත් කරන්න"

අයේෂා හැරිලා විශාකා දිහා බලනවා ඇගිල්ලත් කටේ ගහගෙන. හරියට ඇගෙන් අවසර ගන්න වගේ.

"අනේ මේ හුරුතල් නොවී ඔක ගලවනවා මත් නාවද්දී ඕකත් නැතුව නාවන්නේ"

"ඉතින්..ඔයා ඇර කාවුවත් ජංගිය පහත් කරන්න දෙන්න එපැයි කිව්වේ ඔයානෙත්"

"කවුරුත් නොවේ නෙත් මිස් නෙත්"

කෙල්ල ලැජ්ජාවෙන් ජංගිය පහත් කරා. කෙල්ලගේ හුත්ත සුදුම සුදු පාටයි. ඇහැට පෙනෙන නොපෙනෙන ගානට රෝම මතු වෙනවා.

හුතු තොල් මැදින් ගිය තුනී ඉරත් ලස්සනට තියෙනවා. අංජලී විසාකා පැත්තට හැරිලා ඇනකියාගත්තා කකුල් පලල් කරලා.

මෙන්න මේකි බෝක්කුව දිහා කන්න වගේ බලන් ඉන්නවා.

"එහෙම තමයි අක්කලා නංගිට ආදරේ හින්ද නෙත් එහෙම කියන්නේ පිට කවුරුත් කිව්වට ජංගිය පහත් කරන්නත් එපා කකුල් අල්ලන්න දෙන්නත් එපා හැම දාම වූ දාල හොදට හෝදන්න ඕන"

"හා මිස්"

අංජලී එකපාරටම විසාකා දිහා බලලා නැගිට්වා. හොර පුසි වෙන දිහා බලාගෙන හිටියා වගේ රෙදි අතලේලනවා. පොඩි කෙල්ල නාවල පිහිදලා අලුත් ගවුමක් ඇන්දුවා.

"මිස් තාත්තා කිව්වා අද මිස් එක්ක ඉන්න කියලා"

"අනේ කෙල්ලේ ඒක නම් ලොකු දෙයක් මම මේ තනියම ඉන්නවමයි"

අංජලී බ්‍රා එකයි පැන්ටියයි ගලවල හොඳ ඇහැ දැමීම කෙල්ල දිහාවට. කෙල්ල වෙන කල්පනාවක ඉදන් රෙද්දේ එකම තැන අතලේලනවා. වතුර පනිට්ටු හත අටක් දාගත්තට පස්සේ කොටින් යට සාය ඇගට ඇලිල. සුදු පුක් පලු දෙක හොඳට වෙන් වෙලා ජේනවා. අංජලී ආයෙත් හොරෙන් බැලුවා. මැජික් එකක් දැක්ක වගේ කෙල්ල බලාගෙන ඉන්නව දැක්ක අංජලී කෙල්ල දිහාවට වතුර දෝතක් විසිකරා. විසාකා ගැස්සිලා ගිහින් ලැජ්ජාවෙන් බිම බලාගත්තා.

"මොනවද අප්පේ ඔව්වර කල්පනා කරන්නේ කොල්ලව මතක් වුනාද"

"අනේ නෑ මිස් මට කොල්ලෙක් නෑ"

"එහෙනම් මොනවද ඔව්වර කල්පනා කරන්නේ"

"මිස් ඇත්තමයි හරි ලස්සනයි කොල්ලො ටික හෙට ඉදන් පිස්සු හැදෙයි"

කෙල්ල ආයෙත් නිහඬවෙලා නැගිටලා රෙදි බේසමට වතුර දැමිමා.

"හොදයි බලමුකෝ සදහිරි ජනපදයේ කොල්ලොන්ගේ හැටි"

විශාකා රෙදි හෝදලා නාගන්න ආවා. අංජලී කෙල්ල රෙදි අපුල්ලමු ගලට කකුල් තියලා කුණු ඇතිල්ලුවා කෙල්ල අංජලීගේ කලවා දිහා වතුර බාල්දියත් ගැට්ටේ තියාගෙන ඒ දිහාම බලන් ඉන්නවා. මේකි නම් ආප්ප එකේ හොදම එකියක් වගෙයි අංජලීට හිතුවේ. අංජලීත් කෙල්ලව තවත් මෝල් කරන්න යට සායේ ඉලාස්ටික් එකෙන් කෙල්ලට තන්දෙක ජේන්නම ඇදලා වතුර බාල්දි දෙක තුනක් හලාගත්තා. අංජලී කෙල්ල දිහා ආයෙත් හොරෙන් බැලුවා.

"ඉක්මනට නාගනින් කෙල්ලේ නැත්නම් වතුරට දියවෙව්"

කෙල්ල ඇග අතුල්ලද්දී තමයි නියම බබාහුකුම් පාරක් දැමීමේ.
රෙද්ද උඩින් සබන් ගාලා දෙතුන් වතාවක් අත ගෙනිහින් වතුර
දාගන්නවා. සමහර විට ඇත්තටම හුත්ත අතුල්ලල හෝදන හැටි
මේකි දන්නේ නැතුව ඇති කියලත් හිතනා. අංජලී වතුර පනිට්ටුවක්
ඔලුවට දාගෙන විශාකා දිහාවට හැරුනා

"විශාකා ඔයාට ඇඩ්වයිස් එකක් දුන්නොත් තරහ යනවද"

"ඇඩ්වයිස් එකක්"

ඇත් අංජලී දිහාවට හැරුනා.

"ඇඩ්වයිස් එකක් කිව්වේ මිස්"

"උපදෙසක් දරුවෝ"

"අනේ කමක් නෑ මිස් ඔයාට අපේ පංතියත් භාරදෙනව කිව්වා
තාත්තා"

"ඇත්තට... පුතේ ඔයාගේ වුව හොදද්දී හොදට සබන් දාල ඉකිලිලිත්
එක්ක හොදන්න නැත්නම් කසනවා වුව හරියට හේදුවේ නැත්නම්
එක එක ලෙඩත් හැදෙනවා. ඔයා දැක්කනෙත් මම නංගිගේ හේදුව
හැටි"

"අනේ මන් දැක්කෙ නෑ නෙත් මිස්"

අම්මො මේකි කියන බොරු පොඩි කෙල්ලගේ හුත්ත දිහාමයි
බලාගෙන හිටියේ.

"එහෙනම් ඔය රෙද්ද දෙපැත්තට කරලා වුව මට පෙන්නන්න"

කිව්වා විතරයි මේකි ගෙදි අපුල්ලපු ගල උඩට කකුල් තියලා එකිගේ
හුත්ත පෙන්නුවා. අංජලී ඇ ලග ඇන තියාගත්තා. අම්මෝ තනිකර
මයිල් කැලෑවක්. මයිල් හුත්ත වටේ පිරිලා. ඉකිලි එහාට මෙහාට
කරල තියෙන කුණු මේකිට පෙන්නුව. ඇගිලි දෙකෙන් හුතූතොල්
මැත් කරද්දි දැක්ක දෙයින් අංජලීගේ තොලුත් උල් වෙලා ගියා. උණු
උණු හුතූ කැරි හුත්ත ඇතුලේ. අංජලීට හිතාගන්න බැරිවුනා ඒක
නම්. මේකි ගෙදරට ගිය වෙලාවේ කොහේට හරි රිංගලා ඇගිල්ල හරි
ගහගෙන තියෙනවා. නෙට් එක හයි කරන්න ගිය වෙලාවේ පුටුව
අල්ලගන්නැයි කිව්වේ මේකිට නෙත්. කන්න වගේ එහෙනම්
බලාගෙන ඉඳලා බැද්දට රිංගල ඇගිල්ලවත් ගහලද කෙල්ලට එක
පෙන්නුවාමත් කෙල්ලගේ කට දෙපැත්තට ගියා

"දැන් දැක්ක නෙහි කුණු තියෙන හැටි. පුතේ මෙහෙම අපිරිසිදුව හිටියාම වෙන්තේ මොකක්ද දන්නවද"

කෙල්ල ඇහිල්ල කටේ ගහන් ඔලුව දෙපැත්තට වැනුවා.

"ඔයාගේ වුව ගදගහනවා ඔයා බැදපු දවසක ඔයාගේ මහත්තයටත් අප්‍රිය වෙව්"

කෙල්ල ඇහිල්ල කටේ ගහගත්තා

"මම බදින්නේ නෑ මිස්"

කෙල්ල හෙමින් කෙදිරුවා. ඇත්තටම ඒ හඩට අංජලීට ගොඩක් දුකක් වගේම කෙල්ල හරි ප්‍රෙහේලිකාවක් වුනා. මොනව හරි ලොකු දෙයකින් හරි එහෙම නැත්නම් වෙන ඇබ්බැහි කමකට හරි කෙල්ල යොමුවෙලා බව අංජලීට තේරුනා. අංජලී දනහිසට දැනින් බරදිල නැගිට්වා.

"ඒකට කමක් නෑ පුතේ වුව හොදට හෝද ගන්න නැත්නම් එක එක ලෙඩ හැදේවි. පුතාට වෙලාවක එවා ඔක්කොම කියලා දෙන්නම් හොදට හෝදගන්න පැටියෝ"

කෙල්ල ඔලුව වනලා ආයෙත් සබන් කැල්ල අතට දිය රෙද්දේ ගැටේ ගල්වලා ඇතුලෙන් අතදාලා සබන් ගාන්න ගත්තා අංජලී එකීම හෝදපු එකිගේම ජංගිය අරන් ඒකිගේ අතට දුන්න"

"මේකෙන් හොදට අතුල්ල ගන්න. පුතා කැමැති නැද්ද මේ මයිල් ඔක්කම කපල දාල දාන්න වුව හරි ලස්සනට තියා ගන්න ඕන පුතේ මේ මන් වගේ"

අංජලීට අන්තිම වචන ටික ඉබේටම කටින් පැන්නා.

"මිස් මයිල් ගාලද තියෙන්නේ"

"ඔව්"

"වුට්ටක්..."

කෙල්ල කියන්න හදපු දේ එකීම ගිල ගත්තා. ඇහිල්ල කටේ ගහගෙන අංජලී දිහා බැලුවේ ඇස් කොනින් ලැජ්ජාවෙන් ඇඹරි ඇඹරි.

"පෙන්නන්න නෙහි"

ටැංකිය වටකරල ගහපු ඉට්ටරෙද්ද අංජලීට වඩා වුට්ටක් උසින් ගහලා තිබුනේ. ඇ ඇහිලිවලින් ඉස්සිලා ඔලුව දාල බැලුව. විජේරත්න

මහත්තයා කුස්සියේ උච්චස්ස ලග ඉදල ටැංකිය දිහා බලාගෙන ඉදලා ගෙට යනවා. මල හුත්තයි මේකිට කියපුව ඔක්කොම අහගෙන ඉදලා.

"ඒත් ඉතින් කෙල්ලට වැරදි දෙයක් කිව්වේ නෑ නෙහි මොන හුත්තක්ද ඒත් මේකා කොහේද යනවා කියලා නේද ගියේ"

"කෝ මිස් මන් නාන්නද"

"පොඩ්ඩක් ඉදපත් කෙල්ලේ කවුරු හරි දැක්කොත් හොඳ නෑ නෙහි" අංජලී ආයෙත් පහත් වුනා.

"ඔතන ඇත කියාගෙන වාඩිවෙයන්"

ඇ තෙත යටසායේ ඉස්සරහා උස්සලා කෙල්ලට හුත්ත පෙන්නවා. ඉකිලි අස්සේ උතුතොල් මැත් කරලත් පෙන්නවා. අංජලීගේ හුත්ත දිහා ඇස් ලොකු කරන් බලන් ඉන්නවා.

"දැක්ක නෙහි පිරිසිදුව කියාගන්න විදිය"

අංජලී යට සාය අත් හැරලා ටැංකිය ලගට ගියා.

"ඔය කැලෑව කපල දාල ලස්සනට ඉන්න"

කෙල්ල ඔලුව වැනුව මිසක් මුකුත්ම කිව්වේ නෑ

අංජලී ඉස්සරහ ස්තෝත්ර කැල්ලට එද්දී හවස තුනත් පහුවෙලා.

විශාකයි අයේෂයි ගියපු නිසා අංජලීට පුදුම තනිකමක් දැනුනේ.

පොඩි කෙල්ල ගැන හිතද්දී ඇත්තටම පවු. ඒකි අංජලී ලගින්මයි

හිටියේ. කට්ට අව්වට පුදුම දාඩියක් දාන්නේ. ස්කර්ට් බිල්වුස් ඇදන්

කොහොම ඉන්නද මන්ද අංජලී කාමරයට ගිහින් සෝට දාගත්තා

ජංගියත් ගලවල. ඩ්‍රා එකත් ගලවල දාල ටී සර්ට් එකක් දාගත්තා

"දැකපු එකෙක් දැකපුවාවේ ඕන හුත්තක් හෙළුවෙන් නොවේ නේ ඉන්නේ"

සෝට දාගෙන ඉස්තෝත්ර කැල්ලට ආවා. පට්ටම පට්ට පාලුයි.

ගෙදරට කෝල් එකක්වත් දුන්නේ නැහැයි මතක් වුනා.

මාලකීට කෝල් එකක් දීල මොනරතැන්නට ආපු බව කිව්වේ ඇ

කලබල වෙන හින්දා. උදේ ගියා ගියාමයි සුරාජ්ගෙන් කෝල්

එකක්වත් තිබුනේ නෑ. කන්ටැක්ට් කරගන්න විදියක් තිබුනෙත් නෑ.

කලින් දවසේ ගත්ත නොම්මරේට ගත්තත් ඒ ලෙඩාගේ ටිකට් කපලා

ගෙදර එක්ක ගිහින්. ඕෂධිට ගත්තට ආන්සර් නෑ බැරිම තැන නිෂාධිට ගත්තා.

"අක්කේ අර ජේෂන්ට නම් ගොඩක් අමාරුයි. වුම් එක ඇතුලෙ තිබ්බ ගෙඩිය බ්ලාස්ට් වෙලා පලවෙනි වෝනින් එක දෙද්දී වුම් එක අයින් කරා නම් ඉවරයි දැන් කල් වැඩියි"

"ඔයා ගියාද බලන්න"

"නෑ හෙට යන්න වෙන්තේ හෙට ගිහින් කරන්න පුළුවන් මොකක්දැයි බලන්නම්"

"කෝ අක්කා"

"බොයියා එක්ක කොහාටද ගියා"

"බොයියා කවුද ඒ"

"අනේ මේ දන්නෙම නෑ නෙහ"

"ඇත්තමයි මම දන්නේ නෑ"

"වන්න"

"වන්න මේ හුත්ති මට කිව්වෙවත් නෑ නෙහ"

"ඔයාගේ වැඩකට ගිහිල්ලා තමයි දන්නා සෙට් වුනේ"

"මගේ වැඩක්"

"දැනුත් ගියේ ඒකට"

අංජලිට පොඩි හිනාවක් ගියා

"හුත්ති දන්න තරම තමයි. ඕකි හුත්තට ඇගිල්ල ගහගන්නෙත් වන්නගේ පොල්ල මතක් කරලා"

ඇ හිනින් නිෂාධිට හිනාවුනා.

නිෂාධි පෙරදින වෙච්ච දේ එකින් එක කියාගෙන ගියා.

නිෂාධිගේ කතාව අනුව ලියන්නා ගියේ සිරිල් මුදලාලි

හම්බවෙන්නම යයි තීරණය කරන්න නොහැකිවුනා. විවිධ තරාතිරම් වල මිනිස්සු එක්ක ලියන්නාගේ සම්බන්ධකම් ගොඩක් තිබුන.

සිරිසේන මුදලාලි හිටපු කාලෙන් බොහෝ ප්‍රශ්න විසදුවේ ලියන්නා බව අංජලිට මතකයි. ඉමිකම්ටැක්ස් එකේ ඉන්නව කිව්ව මැත් ඉන්නෙත් වැල්ලවත්තෙ යයි අංජලි අහල තියෙනවා. නිෂාධිගේ කෝල් එක ඉවරවුනාට දැනිව්ව නිදිමතට අංජලි කොට බැම්මෙන් කකුල් බිමට දාල කාමරයට ගියා. ජනේලේ ලෑලි පියන් දෙකත්

ඇරලා හාන්සි වුනා. පහුගිය දවස් දෙකේම හරියට නින්දක් නැතිහින්දා ඇදට වැටීවිච ගමන්ම ඇට නින්දත් ගියා. ඇ හරියට නිදාගත්තේ අපේ තෙල් බවුසර් වල ගහල තියෙන සලකුන වගේ(පන්දම අල්ලන් දුවන මනුෂ්‍යය) වගේ මුනින් අතට සෝට කොයිතරම් කොටයිද කිව්වොත් වැහිල තිබුනේ ඇගේ වටකුරු පුක විතරයි. අනික ඇගටත් ඇලිලා. පුක් පලු එළියටම තොරලා. විශාකා

එද්දී ඉස්සරහ දොරත් ඇරලා කාමරේ දොරත් ඇරල. දැක්ක දෙයින් ඇ හුල්ම හොල්මන් වුනා. කලවා කිරිගරුඬ වගේ ලස්සනේ බෑ. පුකත් නිකත් ජම්බෝල ගෙඩි දෙකක් වගේ. විසාකා පොත් ටික මේස උඩින් තියලා අංජලීගේ ඇස්වලට එබ්ලා බැලුවා. හොදට හුස්ම ගන්න හඬ පවා ඇහෙනවා. ඇ ආයෙත් අංජලීගේ දිහා බලලා බිම දනහිස ගහ ගත්තා දැත්වල වැලමිටවල් ඇදට බර කරලා නැවිලා පුක ඉම්බා. ඇස් උඩින් බලන ගමන් සෝට උඩින් මෙන්න මේකි දිවම එලියට ඇදලා ලෙවකන්න පටන් ගත්තා. ඒත් අංජලීට ඇහැරුනේ නෑ. පුක් පලු වට්ට ලෙවකන ගමන් එක අතකින් ඇගේ තනේකුත් මිරික ගෙන. අනිත් අනිත් අංජලීගේ කලවත් අතගාන්න ගත්තා. විශාකා අංජලීගේ කලවා දිගේ පහලට දෙතූන් වතාවක් ලෙවකාගෙන යන්න දැනුනු ඡීතලට අඩ නින්දෙන් නවාගෙන හිටපු කකුල පහලට දැම්මා. විසාකා එහෙන්මම පස්සට වෙලා අංජලී දිහා මොහොතක් බලාගෙන හිටියා හොර ඇහැ දාල. පහුගිය දවස් ටිකේම හරි නින්දක් නැති හින්දම අංජලී හිටියෙන් තද නින්දේ. අංජලී නින්දෙන්ම මුනින් අතට හැරුනා. විසාකා කකුල අතගාද්දි දැනිව්ව කිතියට වෙන්න ඇති. ඇ ආයෙත් පස්සට ගියා. අංජලී දිහා බලාගෙනම හිටියා. අංජලීගේ ටි සර්ටි එක තිබුනෙත් බුරියට උඩට ඇකිලිලා. බුරිය දැක්ක ගමන් ඇගේ ආශාව තවත් වැඩි වුනා. සෝටේ යට වාටිය ඇතුලෙන් ඉකිලිත් දැක්කා. විසාකා ආයෙත් වතාවක් අංජලී දිහා බැලුවා. අංජලී ජංගියක් ඇදලා නැහැයි දැක්ක ඇට තවත් ඉවසන්න බැරි වුනා. කලිසමේ වාටිය ඇතුලෙන් අත දාල සිනිදුවට කලව අතගාගා දිවම එලියට ඇදලා අංජලී දිහා බලාගෙන ලෙවකනවා. කකුලට දැනුනු ඡීතල නිසාම අංජලී අවදිවුනා. බොද වෙච්ච ඡායවක් වගේ කලවා පාමුල අත් මෙට්ටෙට ගහගෙන ඉන්න විශාකාව දැක්ක සැනින් ඇග උණුසුම් වෙනවත් දැනුනා

"පට්ට හුත්තියෙක් තෙග් මේකි"

අංජලී නිදි වගේ යාන්තමට ඇහැ ඇරලා බලාගෙනම හිටියා මේකි කරන්න යන දේ බලන්න. විසාකා අංජලී දිහා බලාගෙන සෝට ඉස්සරහින් පහත්කරලා යටි බඩට දිපු කිස් එකට අංජලීගේ ඇගේ

හිරිගඩුත් පිපුනා. ඉස්සරහින් සෝට පහත් කර කර මේකි කිස් දෙනවා. සෝටේ ඉලාස්ටික් එකක් හොඳටම උඩට ඇදලා . සෝට පුකට තද වෙච්ච හින්දා පහතට එන්නේ නෑ. මේකී ඉන දෙපැත්තෙන් අතදාල සෝට හිමින් පහත් කරා ඉකිලි ලගටම වෙනකම්.

අංජලීට පොඩි ආශාවකුත් දැනුනා හෙට වැඩ බාරගන්නෙත් මේ හුත්තීගේ පංතියම නේදැයි මතක් වුනා. විසාකා ආයෙත් අංජලී දිහා බලල හුත්තට උම්ම එකක් දුන්න ඇගත් එක්ක හිරිවැටෙන්න. මෙතනින් එහාට ගියොත් නම් ඇයට ඇයවත් කොන්ට්‍රෝල් වෙන්නේ නැහැයි අංජලී දන්නවා. කෙල්ල ආයෙත් වතාවක් හුත්තට මුහුන ඔබනවත් එක්කම කෙස් වැටියෙන් අල්ල ගත්තා. කෙල්ල ගැලවෙන්න උත්සාහ කරත් කෙස් වැටියෙන්ම අල්ල ගත්ත හින්දා ඒකිට දගලන්නවත් බැරිවුනා.

"මොකක්ද තමුසේ දැන් කරේ"

අංජලී ටිකක් සැරෙන් ඇහුවා. විසාකා මිහි නෑ.

"මන් කවුරු වගේද තමුසෙට ජේන්නේ"

විසාකා හිටගෙන බිත්තිය මුල්ලට වෙලා බිම බලාගෙන ඉන්නවා වචනයක් මිහි නැහැ.

"තමුසේ ස්කෝලේ පින්පිපුල්ගේ දුව නේද ඔහොමද හැදිව්ව ගැහැනු ළමයි හැදෙන්නේ"

අංජලී තවත් සැර වුනා. අංජලීට මල පැන්නේ තද නින්දේ හිටපු ඇයව ඇහැරවපු හින්දා. කෙල්ල බිම බලාගෙන ඉන්න විදියට ඇයට දුකක් හිතුනා. අම්ම නැති දරුවො නේදැයි මතක් වුනා. හොඳ නරක කවුරු කියලා දෙන්නද පොඩි කාලෙම අම්ම ළමයිව මෙහෙම අනාථ කරලා ගියාම.

"මට සමාවෙන්න මිස්.. ආයේ කරන්නේ නෑ"

අංජලී ඇගේ ඇස් දිහාම බලාගෙනම හිටියා. ඒත් විසාකා බිම බලා ගත්තා. ඇ විසාකාගේ අතින් ඇදලා ලගින් වාඩිකර ගත්තා. ඒත් ඇ බිම බලාගෙනම ඉන්නවා. අංජලීට මතක් වුනේ කොල්ල ගැන අහද්දී නාද්දී කියපු කතාව.

"පුතේ ඔයා ලෙස්බියන්ද"

විසාකා ඔලුව උස්සලා බැලුව.

"ඒ කිව්වේ මිස්"

"සම ලිංගිකද"

"මම දන්නේ නෑ එත් එහෙමමත් නෑ"

"ඔයා දන්නවද සම ලිංගික කියන්නේ මොකක්ද කියලවත්"

"පිරිමි පිරිමියි ගැහැණු ගැහැණුයි එකතුවෙන එකට එත් මම එහෙම නෑ මිස්"

"ඔයාට කොහොමද ඔව්වර හයියක් ආවේ මගේ වූව අතගාන්න"

"මිස්ගේ ලස්සන හින්දා නාද්දි පෙන්නපු මිස්ගේ වූව මට හැමකිස්සෙම මතක් වෙනවා"

"ඔයා මීට කලින් එහෙම අතගාල තියෙනවද"

විසාකා ආයෙත් නිහඩ වෙලා බිම බලාගත්තා.

"කෝ ඉතින් ඔයා මට ඇත්ත කියන්නේ නෑ නෙහ්"

"අනේ.. මිස් තවත් ප්‍රශ්න කරන්න එපා. මම දන්නවා ඒක වැරදි වැඩක් ඒත් ඒකට මත් ගොඩක් ආසයි මිස් මිස්ගේ ලස්සන දැක්කාම මට මාව පාලනය කරගන්න බැරිවුණා මිස්"

විසාකාගෙන් කොහොම ප්‍රශ්න කරත් ඒකි උත්තර දුන්නේ නෑ.

අංජලීට පුදුම උනේ කෙල්ල කිසිම බයක් සැකක් නැතුව පලවෙනි දවසෙම හුත්ත අතගාන්න හඳුපු එක. හුත්ත පිරිසිදුව තියාගන්නේ කොහොමදැයි පැහැදිලි කරන්න ඇගේ හුත්ත පෙන්නපු එක මෝඩ කමක් විදියටත් පෙනුණා. කෙල්ල ඒක වැරදියට වටහාගෙනද කොහේද. අංජලී කෙල්ලෙක් එක්ක සෙක්ස් කරේ ඕෂඩි එකායි නිෂාඩි එක්ක විතරයි.

"ගිහිල්ල මුහුන හෝදගෙන එන්න"

විසාකාගෙන් තවත් ප්‍රශ්න කරන එකේ තේරුමක් තිබුනේ නෑ.

විසාකා මුහුන හෝදගන්න ගිය වෙලාවේ අංජලී ඇගේ පොත් ටික බැලුවා. කෙල්ලගේ පොත් ටික කිසිම අඩුපාඩුවක් නැතුව තියෙනවා දැක්කාම අංජලීට පුදුම හිතුවා. කෙල්ලට හොඳට ඉගෙන ගන්න පුළුවන්.

අංජලී හෙට අදින්න ඕන ඇදුම් ලැස්තිකරල ඉස්තෝජ්ජු කැල්ලට ආව. විසාකා කාමරේ පාඩම් කරනව. අංජලීට පුදුම පාලුවක් දැනුනේ. කිහිප වරක් සිරිල් මුදලාලිට කෝල් කරන් පෝන් එක ඉස්සුවේ නෑ.

"මිස් මෙන්න කෝල් එකක්"

විශාකා පෝන් එක ගෙනත් දිල කාමරයට ගියා. කෝල් එක මුදලාලිගෙන් වෙන්න ඇතැයි හිතුවත් කෝල් ආවේ නාදුන්න නොම්මරයකින්

"අක්කේ...."

අම්මෝ කෝල් එක සුරාජ්ගෙන්. අංජලී ගත් කට්ටම ඇහුවේ විමලාගේ තත්වය ගැන. සුරාජ් කිසි සද්දයක් නැති නිසා වුට්ටක් අප්සෙට් වුනා

"අම්මට ගොඩක් අමාරුයි අක්කේ"

සුරාජ් අඩන්න වගේ කිව්වේ.

"ලොකු අක්ක ආවද"

"තාම නෑ... රැ බස් එකේ ඒවි.. පොඩි අක්කා පවි .. එයා අඩ අඩා ඉන්නවා අක්කේ... මගේ වැරද්ද එහෙන් අම්මා"

"දැන් වෙච්ච දේවල් වෙලා ඉවරයි මගේ යාලුවා උදේට ඒවි..

කාගෙද මේ නොම්බර් එක"

"අම්මට ඉන්ජක්ෂන් වගයක් ගේන්න කිව්වා අක්ක දීපු සල්ලි වලින් ගෙනාවේ එකට නම් ගොඩක් පින් ඔයාට"

සුරාජ් කියවගෙන යනවා කෝල් එක අරන් තියෙන්නේ කාසි දාල කුරුකුරුහඩත් එක්ක කියන ඒවත් පැහැදිලි නෑ.

"මගේ යාලුවා හෙට ඒවි සල්ලි ටිකකුත් දේවි. එයාට කරන්න පුළුවන් දෙයක් තියෙනවා නම් එයා කරලා දේවි"

වැඩි වෙලාවක් කතාකරන්න නම් බැරිවුනා. ඇත්තටම පවු එත් නිෂාධි කිව්ව දේවල් සුරාජ්ට කියන්න ගියේ නෑ ඔහු තවත් අප්සෙට් යන හින්දා. අංජලී ලොකු හුස්මක් පිටකරලා කාමරයට ගියා. ඇදිරි වැටීගෙනත් එනව.

අංජලී ඉස්සරහ දොර වහලා කාමරයට යද්දීත් පෙනුනේ කෙල්ල පාඩම් කරනවා වගේ වුනත් ලගට යද්දීයි දැක්කේ කෙල්ල හිටියේ ලොකු කල්පනාවක.

"මොනවද ඔව්වර කල්පනා කරන්නේ"

"නෑ මුකුත් නෑ"

අංජලී මේසේ ලග තිබ්බ අනිත් පුටුව ඇදලා වාඩිවුනා විසාකා ලගින්ම. කෙල්ලගේ පිට හරහා අත දාල කිහිල්ල යටින් ඉස්සරහට අතගියේ ඉබේටම. ඇගිලි තිබුනෙත් කෙල්ලගේ තනේ උඩ. බ්‍රා එකක් වත් ඇදලා නෑ හිතල වුනාද ඉබේටම අත ගියදැයි අංජලීටවත් හිතාගන්න බැරිවුනා. සුරාපුත් ගොඩක් දුරට විසාකාගේ වයසේ වෙන්න ඇති අංජලී කල්පනා කරා

"ඔව් නෙහ් උගත් දාහතයි මේකිටත් දාහතක්ලෑනෙහ්"

විශාකා පපුව තව ටිකක් ඉස්සරහට ගත්ත. දැන්නම් ඇගේ තන ඇගිලිවලට තද වෙනවා. ඒත් අංජලී අත ගත්තෙත් නෑ. සුරාජ් මතක් වෙව්ව හින්ද වෙන්න ඇති.

"ඔයාට අමාරු දෙයක් තියෙනව නම් කියන්න මම කියලා දෙන්නම්"

අංජලී කෙල්ලගේ උරහිස උඩින් හිකට තියලා තනයක් පිටට තියලා තෙරපගෙන කෙල්ල ලියන පුශ්ගේ දිහා බලාගෙන හිටියා. විසාකා ටිකක් පස්සට උනා ඇගේ තනේ තවත් පිටට තෙරපුනා. අංජලී විශාකාගේ තන් පුඩුව ඇගිල්ලෙන් දෙතුන් වතාවක් උඩට පහලට කරලා කම්මුල කෙල්ලගේ කම්මුලේ ගැව්වා.

"ඔයාට එවා පුරුදු කරේ කවුදැයි කිව්වේ නැත්තේ මාව විශ්වාස නැති හින්දද"

"නෑ..මිස්.."

"එහෙනම්"

"අනේ .. මිස් එක අහන්න එපා මට දුක හිතෙනවා"

"දුක හිතෙන්නේ ඔයා එයත් එක්ක ලොකු සම්බන්දයක් තිබ්ව්ව හින්ද නෙහ්"

"ඔව් මිස්.."

"දැන් මොකද වුනේ"

"එයා මෙහෙත් යන්න ගියා මිස් එයා යාළුවෙව්ව කෙනා එක්ක
යන්න ගියා මිස් ඔයා එන්න කලින් මෙහේ හිටියේ එයා දැන් එයා
මාව ගනන් ගන්නෙත් නෑ"

"එයා තාම මෙහේ ඉන්නවද"

විසාකා දුකෙන් ඔලුවා වැනුවා. ඒත් කවුදැයි විසාකා කිව්වේ නෑ.
අංජලී කෙල්ලගේ තත්ප්පුව මිරිකලා පුටුවෙන් නැගිට්ටා

"ආව්.. රිදුනා"

කෙල්ල කියාගෙනම අංජලී දිහා බලලා හිනාවුනා

"අනේ උබේ හිනාව"

කෙල්ල හදිසියේ මොකක්ද මතක් වුනා වගේ පුටුව පස්සට කරලා
නැගිට්ටා

"මිස් අපි ගිහිල්ලා කාල ඉමු"

"මෙව්වර කලින්"

"කන්න බැරිනම් ඔතාගෙන එමු. ඊ වුනාම මෙහේ අය එළියට
බහින්නේ නෑ මිස්"

"ඇයි ඒ..."

"හොල්මන් ඉන්නවලු"

"හොල්මන්... කවුද කියන්නේ"

"දැකපු මිනිස්සු ගැණු කෙරෙක් සුදු නයිටියක් ඇඳන් පාර අයිනේ
කොට්ටම්බ ගහේ එල්ලිලා ඉන්නවලු සමහර වෙලාවට පිට්ටනිය
එහා පැත්තේ ඉඳන් කැලෑව පැත්තට පයින් යනවලු පිට්පස්සේ
කැලෑවෙන් ඉන්නවලු දර කඩන්නවත් මිනිස්සු දවල්ට යන්නෙත් නෑ.
ඔය බැදි පාරේ අපේ ගෙදරට ගොඩක් කිට්ටුයි පාරටත් කිට්ටුයි. අපේ
ගේ පිලිකන්න පැත්තෙන් ගියොත් ඩාන්සින් ක්ලාස් එකට යන්න
පුළුවන්"

කෙල්ල එක්ක කන්න යද්දී තමයි විස්තරේ කිව්වේ. විජේරත්න
මහත්තයාගේ ගුරු නිවාසෙයි අංජලී ඉන්න ගුරු නිවාසෙයි අතර
තියෙන පාලුවට ගිය ගුරු නිවාසේ හිටපු ගැණියෙක් ඉස්සරහ තියෙන
කොට්ටම්බ ගහේ එල්ලිලා මැරිලලු. ඒ හින්දා වෙන්න ඇති ඒ ගුරු
නිවාසේ වට්ටම කැලෑවට ගිහිල්ලා තියෙන්නේ. අංජලීගේ ක්වාට්ස්
එකට පිටුපස්සේ කැලෙන් ගියොත් වැටෙන්නේ ස්කෝලෙ ඉඳන්

ඇතිමලේ ටවුමට යන පාරට. මීටර් තුන්සියක් නෑ. හොල්මන් ක්වාටර්ස් එකට එහායින් තියෙන අඩිපාරෙන් විජේරත්න මහත්තයගේ වැට ලගට යන්න පුළුවන්. එතනට නැටුම් පංතියක් ජේනවා. පිටි පස්සේ කැලේ අයිනෙන් තියෙන පාර යන්නෙන් ඔය ගුරු නිවාසේ ලගින්මලු දැනට අවුරුදු හතරකට විතර උඩදිලු සිද්දිය වෙලා තියෙන්නේ. කෙල්ල ඔය ටිකක් කිව්වේ බයෙන් බයෙන්. යනකොට පිට්ටනිය දිහාවත් බැලුවේ නෑ. අංජලීට නම් ඕවා ගානක් නෑ. ඒත් මේවා ගම් නෙහි එවගේ දේවල් මිනිස්සු විශ්වාස කරනවා.

රැට කාල ගුරු නිවාසෙට ආපු ගමන්ම අංජලී විසාකාගේ කම්මුල් දෙකම මිරිකලා තුවාය කරට දාගත්තා අංජලී නාන ටැංකියට ගියේ දෙගිඩියාවෙන්. කෙල්ල පොඩි වුනත් පනින්න ඕන ඔක්කොම කඩුලු පැනලා හමාරයි යැයි අංජලීට තේරුනා. පුරාණ නිසා යටපත් වෙච්ච රාගික පිබිදීම අලුත් තැනකට ආවට පස්සේ දැනෙන පාලුව සංකාව ඇඟ ඇතුලෙන් පිවිටි පිවිටි නිව් නිව් දැල්වෙන රාගික හැගීම් අනිත් පැත්තෙන් හෙට දින සිට තමන්ගේ ගුරු ජීවිතේ පලමු ගෝලයා. මොකද ඇ දැනටමත් දන්නවා ඇට භාර වෙන්නේ විසාකාගේ පංතිය බව. ඒක විසාකා විතරක් නොවේ රැට කෑම කද්දී විජේරත්න මහත්තයාත් කිව්ව දෙයක්. කරුවල හින්දා බල්ලෙකුටවත් ජේන්තේ නැති හින්දා හෙලුවෙත්ම ඇග හේදුවා. මොකා එන්නද අනික ඉටිකොල වලිනුත් වටකරපු නිසා කාටවත් ජේන්තේ නැති බව ඇ දන්නවා. එහෙම හිතලා ටැංකිය පැත්ත හැරිලා ඇගට වතුර එකක් දාගත්තා විතරයි හිතල අතක් ඇගේ පිට මැද්දට තියෙනවා දැනුනා. අංජලී එක වරටම පස්ස හැරිලා බැලුවා.